

De Stichting Gebiedsgroep Landbouwontwikkelingsgebied Beemte Vaassen en omgeving .
Ganzenebbeweg 3 8171 LL Vaassen

Hoorzitting 24 mrt 014

Mijn focus hier is de niet-grondgebonden veehouderij.

De Omgevingsvisie zal grote invloed hebben op de uitbreiding van de IV op de bestaande agrarische locaties in de LOG's en Verwevingsgebieden.

Voor ons is die invloed mogelijk zelfs op korte termijn voelbaar omdat het Bestemmingsplan LOG Beemte Vaassen door de R van St. is vernietigd. En de Provincie nu is gevraagd om een Inpassingsplan op te stellen.

We zien die invloed vooral gebeuren op de thema's : schaalvergroting, de locatiekeuze, de combinatie economische dynamiek en verduurzaming, de beoordeling van de milieueffecten, de vergunningverlening en de rechtszekerheid in ruimtelijk ordening.

W.b. de schaalvergroting

In de maatschappelijke dialoog in 2011 was beperking van de schaalgrootte nog een mogelijke oplossing van de milieuproblemen IV. Voor de sector en de overheid stond behoud van de sector echter voorop en dat vereiste doorgaande groei. In de Omgevingsvisie is dan ook alle begrenzing van locatie, het aantal dieren, de hoogte en vorm van de stallen, losgelaten. En ingeruild voor het vage criterium 'mate van duurzaamheid' of 'maatschappelijk verantwoord produceren'. Die ambitie moest de onbelemmerde doorgroei van de sector legitimeren voor de maatschappij!

W.b. locatiekeuze

In Reconstructieplan (2005) en Bestemmingsplannen zijn de vestigings- en uitbreidingsruimte voor IV redelijk duidelijk vastgelegd. De Omgevingsvisie wil nu de indruk geven dat nu ineens elke agrarische locatie uniek is en er met goed maatwerk groeimogelijkheden te benutten zijn. Ook hiervan is de bedoeling dat groeimogelijkheden niet op voorhand beperkt mogen worden. Als plan voor 'ruimtelijke ordening' is dit natuurlijk een hoogst onduidelijke situatie!

W.b. de economische dynamiek

De Omgevingsvisie wil de veehouderij economisch extra stimuleren. We vinden het onjuist dat dit wordt voorgesteld als een voorwaarde om überhaupt met succes integraal duurzame bedrijven te krijgen. Immers: deze stellingname is een consequentie van de eerdere beleidskeuze voor zoveel mogelijk groei naar 'toekomstbestendige veehouderijen-ketengestuurd'. Deze beleidskeuze is vanuit de maatschappelijke dialoog gemanipuleerd en heeft in Omgevingsvisie ten onrechte niet ter discussie gestaan.

W.b. Verduurzaming van de vee-sector

Sinds het rapport Cie Wijffels(2001), de brief van de minister over de Toekomst van de veehouderij (2008) en de daaropvolgende Uitvoeringsagenda's, hoort de sector precies te weten welke verantwoordelijkheid in deze gevraagd wordt.

De Omgevingsvisie brengt dus met de ambitie van verduurzaming op basis van de vier duurzaamheidscriteria : milieu, dierwelzijn, gezondheid en ruimtelijke kwaliteit, op zich weinig nieuws. Groei van een bedrijf wordt afhankelijk gesteld van een 'plus' op deze criteria. Er is totaal niet onderzocht of deze voorwaarde wel reëel is: strategische overwegingen over hoe tot toepassingen te komen ontbreken.

De 'Uitvoeringsagenda Duurzame Veehouderij' (MDV), mei 2009, laat zien hoe stroperig duurzaamheidsambities in de praktijk verlopen! (vierde Voortgangsnota)

W.b. het toetsen van de milieueffecten

De beleidswijzigingen IV in de Omgevingsvisie zijn niet getoetst op milieueffecten. Tijdens het pro-creatieproces is volstaan met het zgn. milieugeweten. Dat leverde een enkel aandachtspunt op voor de zgn. 'rollende agenda'. Een hoogst onduidelijke zaak!

Het is daardoor geheel onduidelijk welke groeiruimte er zal ontstaan. Het past niet bij een kaderstellend plan om dit geheel afhankelijk te stellen van latere initiatieven!

De Cie mer is van mening dat de milieueffecten via dit zgn. 'milieugeweten' onvoldoende conform de wet Milieubeheer (art 7.2/7.2a), resp. het Besluit zijn getoetst.

W.b. de vergunningverlening

Het is onduidelijk of de groep veehouders die binnen de basisnorm blijft ook dient te voldoen aan de vier criteria van duurzaamheid. Verder zijn we van mening dat de verduurzaming verder uitgehoud wordt door maar drie criteria te hoeven toepassen!

Bovendien dienen bij de beoordeling o.i. ook cumulatie tussen de criteria meegenomen te worden.

Volgens de Omgevingsvisie kan toepassing het beste door 'maatwerk', waarbij overwogen worden : de kwaliteit van de locatie, het individuele initiatief van de agrariër en of hij/zij de groei verdient met die 'plus.' De vraag is natuurlijk wanneer het bevoegd gezag de 'plus' als voldoende beoordeeld. En wanneer andere belanghebbenden de onderbouwing ervan accepteren!

W.b. rechtszekerheid

Een overheid hoort op een 'zorgvuldige en transparante wijze' beslissingen te nemen. Het is vooralsnog onduidelijk hoe de criteria op deze wijze kunnen worden toegepast. Het vinden en rechts-zeker bepalen van 'plussen' bij de vier criteria zal trouwens een grote, zo niet onmogelijke opgave worden. Hoe bepaal je dat bv voor gezondheidsrisico's of geurlast. Hoe bereik je gelijkkluidendheid voor alle bedrijven?

Ook de term 'maatwerk' is in dit verband onduidelijk. Wat is bv het verband met 'maatwerkvoorschriften' uit het Activiteitenbesluit. We zijn van mening dat de Provincie in de Omgevingsverordening hoort aan te geven wat de 'plussen' minimaal dienen te zijn. En te onderbouwen in de Omgevingsvisie! Waarom wordt geen aansluiting gezocht bij de al bestaande Maatlat Duurzame Veehouderij (uitv. SMK)

Nemen overheid en ketenpartijen de 'verduurzaming' wel serieus?

Het verduurzamingsproces heeft twee samenhangende trajecten. Het ene traject loopt via maatschappelijke netwerken van producenten en consumenten. Het andere via een certificeringsproces individuele stallen (MDV) Het ketentraject loopt al vanaf 2008, maar blijft steken in ambities en paradepaardjes. De ketenpartijen verantwoordelijk maken voor de verduurzaming is dan ook als de baron van Münchhausen die iedereen wilde doen geloven dat hij zichzelf aan zijn haar uit het moeras omhoog had getrokken! Niettemin kiest de Omgevingsvisie/de overheid, voor dit traject! En accepteert steeds wijkende transitiedata. De belangen van de veeteelt lijken het op dit moment gewonnen te hebben van de duurzaamheidsbelangen. Het opstellen en weer aanpassen van vrijblijvende convenanten bevestigt dit beeld, al wil het ons anders doen geloven!

JtW 24 mrt 014

Bijlage.

Pro-creatie: oude wijn in nieuwe zakken

We hebben niet de indruk gekregen dat bij de nieuwe aanpak 'Gelderland Anders' burgers (als partner) een grote rol hebben gespeeld. Het bevestigt onze ervaring met de reconstructie en samenstelling bestemmingsplan dat burgers wel gehoord en geïnformeerd worden maar geen 'partner' zijn.

De Stichting heeft uiteraard voldoende contacten om te weten welke gevoelens en gedachten er spelen onder de bewoners van het LOG bv. Dat leverde heel wat informatie op over hoe burgers maar ook (sommige) boeren de situatie ervaren.

Uit dit materiaal hebben we een drietal 'sfeerbeschrijvingen' samengesteld die met elkaar een goed beeld vormen van het sociaal-emotionele klimaat. Het is geen 'ruimtelijke categorie' in de gangbare betekenis, maar als een overheid hoog opgeeft van haar ambitie om 'de kwaliteit en de veiligheid van onze leefomgeving te borgen'. (Omgevingsvisie, par 1.2) dan kan ze niet om deze emotionele context heen!

Eerste expressive:

Groot, groter, grootst: schaalvergroting mðet.

Het thema voor de intensieve veehouderij. We moeten concurreren zijn dus...moeten we kunnen produceren tegen lage prijzen want geld verdienen is belangrijk.

Komt bij dat niet enkel ik als boer er aan moet verdienen maar zoveel anderen ook: de voerleverancier, stallenbouwer, adviseurs, onderzoeksinstellingen, deskundigen, LTO en vooral niet te vergeten de tussenhandel die ons product steeds goedkoper wil.

Meer dieren meer uitstoot. De stank rondom varkens en kippenschuren is / was niet meer te harden. Helaas bleek niet alleen de stank zelf een probleem, het ging ook samen met allerlei vervelende stoffen, die – zo blijkt steeds meer uit onderzoek - hartstikke slecht zijn voor mens en milieu: de prijs van het verdienmodel !

Wat te doen? Het milieu is belangrijk, want zonder de zuiverende werking van het groen kunnen we als mens / dier/insect/ niet overleven. Is iedereen het inmiddels wel mee eens. Ja toch? Wat te doen?

We halen, om te beginnen, boeren die te dicht bij erkende natuurgebieden zitten weg en zetten die bij elkaar in een aantal aangewezen gebieden, de LOG's.

Ze mogen daar groeien om toch de hele bovengenoemde boel aan salaris te blijven helpen. En de burgers in het gebied? LOG's zijn geen druk bevolkte wijken, dus ging men ging ervanuit dat de protesten wel zouden meevallen!

Die burgers praten inmiddels over BIG's = Boeren Industrie Gebied. Ze ervaren inmiddels dat zij de prijs betalen : hun woongenot wordt verziekt en vertrekken is er niet bij want de makelaar zegt dat de verbouwde woning door die ligging in het LOG nu veel minder waard is geworden !

En de beleidsmakers maar zuchten: Wat naar nou!! We hadden die LOG's zo mooi ingepland, er zou zelfs iets van de ammoniakemissie ingehouden worden waardoor het in Nederland beter zou worden en nu beginnen er toch een aantal (voornamelijk) burgers uit de LOG's te zeuren.

Zij vinden dat de stallen niet mooi ingepast zijn in het landschap. Die mooie, strakke damwandstallen niet mooi ? We zetten er toch bomen, struiken omheen! Wat zeg je, de boeren doen dat niet? Omdat het toch allemaal rotzooi geeft ; dat al die bladeren die van de bomen vallen onhygiënisch zijn , de vogels schijten op de struiken, de muizen er onder nestelen. Dat kan toch niet in een agrarisch gebied, zeggen de boeren ! Tja, op dit punt heeft de boer gelijk: hij is zelfs, bij vergunning, verplicht de boel hygiënisch te houden! Maar geloof me, dat kan echt niet anders: Al dat ongedierte wat rondom die stallen zou komen is nu eenmaal levensgevaarlijk voor al onze duizenden legkippen, mestkuikens, zeugen en mestvarkens en onze kalveren. Alles om de stallen moet daarom ook wel verhard zijn om met de hoge druk spuit alles schoon te kunnenhouden.

Maar de boer moet er zelf ook veel voor over hebben! Denk aan het douchen als hij van de ene naar de andere stal gaat , geen hond of kat meer houden want ze zouden wel eens een besmetting over kunnen

Maar een smal meidoornhaagje met een enkele hoge boom moet toch kunnen!

Die burgers willen ook nog dat de koeien buiten lopen in de wei lopen en daarbij ook onder de schaduw van bomen moeten kunnen schuilen. Hoe moet je die nou naar de stal krijgen als je er meer dan 500 melkt !

En dan komen ze ook nog met het gezeur over de uitstoot uit de stallen. Je zou er ziek van worden als mens. Ik word als boer ziek van al dat geld het me kost om die installatie van luchtwassers /mestdrogers te voorzien. Ik moet steeds meer dieren houden om het hoofd boven water te houden. Ik schrok trouwens wel even toen mijn dochter laatst naar het ziekenhuis moest en ze verdikkeme niet eens bij anderen mocht liggen omdat ze van een boerderij kwam en drager bleek van resistente bacteriën. Als ze de boeren maar kunnen pesten!

Wat die problemen in de LOG's betreft : hebben de beleidsmakers nu een aardige oplossing gevonden. Ze hebben de omvang en groei van de bedrijven gekoppeld aan verduurzaming! Dan komt het allemaal goed ! Vraag me niet wat de term duurzaam produceren precies inhoudt maar van de voorlichter heb ik begrepen dat ik als boer niet meer alleen opdraai voor al die stank, uitstoot, ziektes, maar dat de keten daarvoor verantwoordelijk wordt. Dat betekent zegt de voorlichter dat uiteindelijk de consument de keus moet maken of hij in de winkel kiest voor duurzaam geproduceerde producten. Daar moet ik toch wel vreselijk om lachen Die consument is dat niet vooral diezelfde burger??!

Die consument heeft toch altijd al gekozen voor het goedkoopste. Daarom moeten wij zoveel dieren houden. Na de oorlog moesten wij als boer toch zorgen voor voldoende en betaalbaar voedsel! We hebben er bakken vol subsidie voor gekregen. De consument heeft toch niet anders geleerd dan dat ons eten vooral goedkoop moest zijn!

Ik ben er trouwens wel bang voor dat de overheid er misschien per ongeluk achter komt dat ze een scholingsprogramma moeten opzetten om de consument te leren wat duurzaam voedsel betekent. Stel je voor dat er op scholen les gegeven gaat worden over duurzaam produceren. Dat zou nog erger zijn dan "wakker dier" met zijn plof kip of de Biologische boer die zich daar al jaren kapot voor werkt en toch maar niet aan de bak komt. Verduurzaming is mooi, maar a.u..b, voorlopig niet te serieus! Wat convenanten, meer niet!

Gelukkig hebben we dat kunnen regelen maar of we dat scholingsprogramma kunnen tegen houden????? En anders moeten we de reclame maar meer inzetten!

Tweede expressie:

De verstikkende cirkel om het platteland

Heerlijk wonen op het platte land. Genieten van de rust, de ondergaande zon over de weilanden, het twitterende geluid van de vogels, een scharrelend, piepend muisje onder de heg. Het klagelijke geluid van een koe in de avondmist. Een blaffende hond.

Op een zomerse middag het schurende geluid van de hand-zeis. Opa, de buurman maait het lange gras onder de afrastering van de koeien wei.

Allemaal geniet momenten van het boeren platte land. Geniet momenten van meer dan 25 jaar geleden.

De cirkel om het platte land wordt steeds verstikkender. Werd er eerst een LOG gebied aangewezen met een te verwachten aantal inplaatsers en werden we als bewoner uitgenodigd om mee te praten hoe het een en ander ingericht zou kunnen worden zodat er nog steeds voldoende geniet-momenten te beleven zouden zijn. Mooie brochures verschenen met landschappelijke inrichtingsplannen. Waar zijn die eigenlijk gebleven?

Toen werd er niet meer gesproken over inplaatsers van elders maar over hervestigers en uitbreiders en was er geen sprake meer van een overkoepelend plan waarin alle uitstoot, verstoringselementen werden meegenomen en gewogen op de lat van verstoring van het leefklimaat en gezondheid risico's maar..... maar werd het LOG min of meer los gelaten en had men het over inpassen op maat.

Elke aanvraag van een agrarisch bedrijf zou apart bekeken worden op zijn uitstoot, technieken enz. Wellicht denkt men bij de gemeente dat er een badmuts over een agrarisch bedrijf is getrokken waardoor de stank, ammoniak uitstoot en die funeste fijn stof, lekker onder blijft hangen en een burger buur daar niets van merkt.

En of die burger buur er iets van merkt.

Verdwenen eerst de koeien uit de wei, kwamen er rijen vrachtwagens voorbij met bouwmaterialen en verrees er zo maar een damwand veestal voor duizenden kippen. Helemaal niet erg voor die kippen om met z'n duizenden bij elkaar te zitten lekker warm, af en toe veel te warm maar dan kan gelukkig de ventilator aan en wat je dan buiten hoort.....zoemen, zoemen ,zoemen. Lekker dicht bij elkaar, lekker makkelijk voor de boer. Hij kan nu in z'n eentje heeeeeeel veel kippen houden. De eieren komen vanzelf op de lopende band terecht en het voer loopt zo vanuit de silo naar de voerketting. De kippen hoeven het alleen maar op te pikken.

Er kan bij die boer ook nog een varkensstal bij want ook dat kan ,leve de techniek, helemaal geautomatiseerd worden. Hij kan het gewoon vanachter zijn computer in de gaten houden. (Vroeger , met minder vee, was hij eigenlijk veel drukker. Maar vroeger zag ik hem nogal vaak een praatje maken met buurman in de hoek van de wei bij de koeien, ja nu niet meer!!).

Die damwandstallen vormen nu grote vlakken in het landschap. Heel mooi!!! Vooral als het zonnig is. De ontwerpers hebben er kennelijk niet aan gedacht dat damwand en lichte metalen dakplaten gaan schitteren als de zon schijnt. Het schittert heel fel.

Het maakt niet uit hoe de zon staat, op alle windstreken staan inmiddels die meters lange damwand stallen. Het maakt niet uit hoe de wind waait altijd ruik je wel een mestlucht, hetzij kuikens, hetzij kippen, hetzij varkens.

Of je ruikt de bespuitingslucht van de buxus planten. De grond waar eerder de koeien liepen moet wel weer geld opbrengen en gelukkig wilde een tuinder uit de buurt al die hectaren wel huren zodat hij er ,op een industriële, intensieve wijze buxus kon telen. Ze moeten wel gemiddeld wekelijks bespoten worden en jaarlijks bijgeknipt. Hebben ze trouwens mooie machines voor: aan het geluid te horen zijn het net brommers die met z'n vijven gedurende de dag blijven voorbij

razen. De spuitwagen lijkt net een levensgroot insect die het gif over de buxus blaast en langs de rand van onze sloot. Ik ga maar naar binnen als ik het hoor want buiten is het niet te harden. Het rustige platte land!

Ik voel me gevangen in een stank en damwand cirkel. Zelfs het oude erf rondom de boerderijen mogen niet meer. Het kleine bosje, de vlierstruik en de meidoorn moest en verdwijnen, Het is niet efficiënt genoeg en te veel werk, te lastig voor de voer en veewagens en herbergt te veel ongedierte.

De cirkel wordt steeds strakker ook in mijn hoofd. Zie ik zo'n dichte stal met de duizenden dieren dan ontkom ik steeds maar niet aan de gedachte aan al die hartjes, longen en lijven die daar opgepropt zitten met hun aangeboren neigingen waar ze geen kant mee uit kunnen. Kippen zijn toch eigenlijk vogels. Zij willen toch op z'n minst even de vleugels vrijuit kunnen slaan. Dan te denken aan de harten en longen en snuffelneuzen van al die mestvarkens die daar hun kont niet kunnen keren en op stenen roosters vol mest en stank hun tijd uitzitten. Terwijl zij in aanleg hun omgeving mestvrij willen houden.

De prachtige glanzende koeien in hun loopstallen. Ook hun konten onder de mest met hun nekband met transponder die aangeeft of zij nu mag eten of niet en weer die betonnen roosters met mestschuiven waar ze met hun klauwen overheen moeten met enkel een klein droog stuk waar zij moet liggen. Nooit meer de gekkigheid voelen van het voorjaar.

Al die duizenden dieren om me heen, mooi weggeborgen, die geen dierwaardig bestaan hebben.

De boer moet geld verdienen. Hij zegt dat hij wel moet investeren omdat hij anders niet meer concurrerend kan produceren. De Retail moet concurrerend zijn anders lopen de klanten weg.

Als we in Nederland niet mee doen dan heeft dat grote gevolgen voor onze betalingsbalans.

Export, export, export!!!

De cirkel moet dus steeds strakker. Wie zal daardoor het eerste stikken?

De overheid heeft uitgevonden dat zij eigenlijk niets hoeft te verbieden of geen extra eisen hoeft te stellen die taak hebben ze neergelegd bij de consument.

De consument (wat een vondst) bepaalt nu of het voedsel duurzaam wordt of niet. Als de consument gewoon blijft kopen dan hoeft de Retail niets te doen, goedkoop vlees is altijd een goed klantentrekker. De boer kan rustig afwachten wat het wordt en er kan altijd nog geproduceerd worden voor de export.

Waar moet de consument die rijen en rijen en rijen kippen zien? In welke stal? Waar moet hij die rijen hokken met mestvarkens zien? Waar die rijen en rijen kooien met zeugen? Waar die eindeloze lange schuren met mestkuikens met hun doorgezakte poten en borstblaren?

Die consument kan die keus niet maken. Hij weet het niet.

Hoe durft een overheid zo om te gaan met haar verantwoordelijkheid welke zij heeft te werken aan een menswaardige samenleving. Een overheid op landelijk, provinciaal en gemeentelijk niveau zou de verstikkende cirkel moeten erkennen en zou er alles aan moeten doen hier verandering in te brengen. Nu gedraagt deze overheid zich als een mensonwaardige overheid.

Derde expressie:

Aan de rand van de afgrond: de boer is de klos

De agrarische sector draait niet goed. Binnen het economisch verdien model valt dat niet op. Maar langzaam maar zeker wordt het falen zichtbaar.

Veel mensen maken zich daar, veelal, binnenskamers zorgen over.

Evenals in de financiële sector gebeuren er in de agrarische hoek ondoordachte zaken waar iedereen wel iets van ervaart maar waarvan niemand de signalen wenst te horen of er acht op wil geven. Het steeds weer hameren op het groeimodel met het magere sausje van "duurzaam" produceren is eigenlijk al lang achterhaald. We kunnen het op onze klompen aanvoelen dat al die duizenden dieren opgepropt bij elkaar geen volwaardig voedsel kan opleveren. De risico's stapelen zich op.

Het LTO zou eigenlijk de aangewezen organisatie moeten zijn om de boeren voor het debacle in bescherming te nemen, echter juist het LTO zwijgt daarover en tekent vrijblijvende convenanten.

En promoot vooral een in hun ogen noodzakelijk groei.

Wat dreigt er dan?

De ontwikkelingen in de agrarische sector worden aangestuurd vanuit het basis principe van winst behalen.

Om de boer staat een kring van organisaties die er allemaal op uit zijn om de positieve duw die de agrarische sector geeft aan de betalingsbalans, dat wordt de burger in ieder geval altijd voorgehouden, vast te houden.

De boer gaat keurig weer naar de bank want hij wordt geduwd in het keurslijf van zeer hoge investeringen. Hij moet mee met de groei naar een mega bedrijf. Doet hij dat niet dan kunnen zijn producten niet verkocht worden op de wereldmarkt.

De boer moet er ook voor zorgen hoge ziekte uitval bij dieren tegen te gaan. De dieren moeten op tijd slachtrijp zijn want ze zijn al ingepland bij de slachterij, dus een dag niet eten kan niet. Er moeten tijdig voldoende eieren worden afgeleverd aan de ei verwerkende industrie of de fokbedrijven. De kuikens moeten wel binnen de 6 of 8 weken goed zijn anders heeft ook die slachterij en afnemer problemen. Dus voeren, voeren, voeren en... op tijd zijn met die medicijnen anders halen de dieren het gewicht of de productie niet.

De boer weet, eigenlijk heel goed, dat hij langs de afgrond loopt omdat hij te veel risico's moet accepteren. Hij weet ook dat die risico's enkel hemzelf betreffen. De voorlichter lijdt niet meer schade dan een gewone werknemer. De bankvoorlichter/adviseur idem dito. De slachterij waar hij een contract mee heeft haalt bij calamiteiten zijn product wel verder weg uit Europa. De Retail idem dito.

Wie zorgt er voor zijn verdiensten? Als het er op aan komt wordt het afgedaan met de opmerking dat de wereldhandel stagneert, dus de contractprijs moet omlaag of Rusland heeft de grens gesloten voor de kaas of de varkens of Denemarken heeft de orders voor Japan ingepikt etc. Hij kent ook de problemen die hij ondervindt met de dieren. Het is inmiddels bijna niet normaal meer hoe de dieren noodgedwongen gehouden moeten worden. De enorme aantallen maken dat zijn beroep gedevalueerd is tot machines draaiende houden. Het is ook niet de bedoeling dat hij emotioneel betrokken raakt bij de levende wezens in zijn stal. Hij moet zichzelf er voor afschermen. Zijn werkplezier moet hij vinden in het financiële resultaat. Maar juist die angst voor dat onzekere resultaat vreet aan hem. Dat hij een mooiere stal heeft dan zijn buurman is een zeer tijdelijke vreugde want de buurman gaat al weer uitbreiden. Moet hij dan ook al weer groeien? In ieder geval dan vast een vergunning aanvragen.

De lening bij de bank is al wel erg hoog!!! Maar ja, wat moet ik anders? Als ik achter blijf hoeft mijn afnemer me niet meer.

Gelukkig is er weer een subsidiepot voor duurzaam produceren. Daar wil ik ook van profiteren dus vlug er bij zijn.

Ook de kring van adviseurs en milieu diensten, virologen weten allemaal dat de agrarische sector ieder moment in de afgrond kan vallen.

Dit kan zijn omdat uit onderzoek blijkt dat het niet meer verantwoord is om dicht bij de agrarische industrie te wonen. Of omdat het er geen toestemming meer gegeven kan worden om vlees uit die vleesindustrie te eten vanwege resistentie of ander ontdekt gevaar als gevolg van eten van stress vlees. o.i.d. of de consument heeft er genoeg van en gaat massaal over op vervangende producten. De veelvuldige opmerking van de vwo dat ons voedsel veilig is wordt onderhand bijna door geen enkel weldenkend mens nog serieus genomen.

Hoe is het mogelijk dat zo'n vervuulende en verziekte sector zo in bescherming wordt genomen en dat de burger dat allemaal moet slikken.

Zou het grote aantal (wellicht goedbetaalde) nota's en toekomstvisies en doorrollende agenda's nog zo veel invloed hebben dat mensen daardoor in slaap worden gesust?

En de boeren? Waarom laten die zich toch zo schaamteloos gebruiken door de adviseurs/banken /overheid en verwerkende industrieën?

Wellicht omdat zij, tot over de oren, in de schuld zijn geleuterd dat ze niet meer anders kunnen.

Een beschamende bubbel waar iedereen in manoeuvreert en elkaar napraat en waar onrustwekkende rapporten genegeerd worden. Het geld verdienen wint het van het zorgvuldig besturen.

Wie kukelt er als eerste over de rand?

En als dat gebeurd horen we dan weer dat er toch zeker zorgvuldig gehandeld is en dat deze gevolgen niet te voorzien waren!

Al die kritische geluiden / rapporten en waarschuwingen van de afgelopen 15 jaar maar goed bewaren!!!! Zou daarmee ooit eens een schuldige zijn aan te wijzen? De schuldigen zijn meestal op tijd vertrokken. De boeren zullen dan aan het kortste eind trekken die kunnen niet tijdig vluchten.

